

ge, at vi tillader en videnskabelig forsøgsordning, og i forslaget står der i 2 år.

Det er altså ikke meget i et forsøg på at redde menneskeliv, vil jeg umiddelbart mene. Realiteterne er jo stadig, at vi i Danmark har mellem 250 og 350 narkotikarelaterede dødsfald om året, 258 som jeg nævnte i 2001, og det tal er altså alt for højt, også når vi ser på andre lande.

En af grundene er, at i dag indtager mange narkomaner deres stoffer under uhygiejniske forhold, og det øger risikoen for dødsfald, og det medfører altså, at mange narkomaner får de her smitsomme sygdomme som hiv og smitsom leverbetændelse. Stofmisbrugere lever ikke overraskende på bunden af det danske samfund, og vi har altså indtil videre ikke kunnet vise, at vi kan hjælpe alle udelukkende ved at oprette flere behandlingstilbud eller gøre dem bedre.

Derfor mener jeg stadig væk, at sundhedsrum er noget, man skal overveje, og jeg er faktisk lidt ked af nogle af de diskussioner, vi har haft indimellem, f.eks. om de her FN-konventioner. Jeg står her med et oplysningspapir fra Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, Briefing nr. 4, der udkommer hver anden måned, og der har man faktisk sat fokus på narkotika: Injektionsmisbrug udfordrer den offentlige sundhedspolitik. No kidding, det er jo det, vi har diskuteret her i dag, at det gør. Hvis man slår op her på side 3, vil man faktisk kunne læse, at sprøjtebytteordninger i EU er mere eller mindre almindelige, men at de er kontroversielle i visse lande. Læser man lidt længere nede, står der:

»Hygiejniske og overvågede sprøjterum er et nyere og mere kontroversielt initiativ i nogle få lande, og de første resultater tegner lovende. Det tyder på, at de giver marginaliserede grupper af injektionsmisbrugere, der bor og bruger stoffer på gaden, mulighed for sikrere injicering. Strategierne til at dæmme op for og begrænse de smitsomme sygdomme skal fokusere på etiske, kliniske, retlige og praktiske spørgsmål såvel som politiske, offentlige og faglige hensyn. Resultaterne indtil videre tyder på, at de ovennævnte foranstaltninger kan fungere.«

Jeg ser ikke her et eneste ord om, at konventionerne ikke tillader det her. Jeg ser ikke et eneste ord her om, at man i Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug slår ned og siger, og de lande, der har indført det her, Tyskland, Holland og Schweiz, er fy-fy – ikke et ord. Man skriver, at det her er et kontroversielt tiltag, og det er der ikke nogen tvivl om,

men at det kan lade sig gøre, og man dømmer ikke de her lande.

Derfor forstår jeg ikke helt Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, i dag, jeg forstår ikke helt sundhedsministeren, når de faktisk indirekte beskylder Tyskland, Holland, Schweiz og en lang række andre lande for at overtræde FN's konventioner. Jeg mener ikke, der er ført bevis for, at man kan gøre det, men hvis det er den holdning, man har i regeringen, forstår jeg måske ikke helt, hvorfor man ikke har gjort mere ud af at påpege det over for de her lande og over for FN's narkotikakontrolboard, INCB.

Kl. 13.40

Det, vi måske skal ende med at stemme om, handler altså om, hvorvidt vi vil tillade et forsøg, der ikke koster staten noget, men selvfølgelig sætter nogle dilemmaer, nogle etiske diskussioner i gang. Det er der ikke nogen tvivl om.

Jeg synes, vi skulle overveje det igen, og jeg synes, vi skulle overveje det på baggrund af de gode resultater, der har været i de lande, hvor man har gjort det. Resultaterne viser, at man kan nå gruppen af de mest belastede, man kan tilbyde dem et bedre liv. Erfaringerne viser, at ingen behøver dø af et fejlfix, og at ingen behøver være uden kontakt.

Jeg vil godt takke for diskussionen her i dag, men jeg håber måske på, at vi under udvalgsbehandlingen også kan komme frem til, at et forsøg, der varer 2 år for de kommuner og amter, der måtte ønske det, godt kunne være en farbar vej for den danske narkotikainsats og for partierne i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det provokerer mig lidt, at blandt alle de gode ting, som fru Sophie Hæstorp Andersen opridses her, har fru Sophie Hæstorp Andersen overhovedet ikke noget hjerte for de pårørende, der netop har fortalt os: Lad være at oprette disse fixerum.

De ved, hvad det handler om. De sørger for og vil beskytte deres børn. Jeg synes, man skal tænke lidt over det her. De har været inde i et helvede med deres børn, og de ser dem gerne ud af et misbrug.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg mener faktisk i høj grad, at jeg har hjerte for de pårørende, for de pårørende er desværre ikke enige om det her. En anden pårørendegruppe